

[Finansministeren.]

det er disse indkøb, som finansieres på denne måde. Der er altså ikke tale om, at der her kan blive et låneprovenu tilovers til andre formål, og der er ikke tale om, at der pålægges elværkerne nogen tvang.

Spørgsmålet om, hvorledes nationalbanken stiller sig til dette forslag, blev dernæst omtalt af flere ordførere. Jeg kan herom sige, at jeg på forhånd gik ud fra, at man gerne ville kende nationalbankens stilling, og jeg anmodede derfor i går dels skriftligt, dels ved en forhandling med nationalbankens direktør om en tilkendegivelse fra nationalbanken. Den håber jeg vil kunne foreligge, således at den kan gøre sin nytte under udvalgsarbejdet. På denne baggrund finder jeg det helt urimeligt, at jeg dels skulle give mig til at kommentere de tidligere udtalelser fra nationalbanken, dels begynde at sige noget om, hvad nationalbankens nuværende opfattelse måtte være.

Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Damsgaard, var lidt inde på den betragtning, at der eventuelt kunne være en vis fare knyttet til at optage lån nu, at det ligesom skulle kunne tilsløre vor stilling og — forstod jeg — opfordre til visse letsindigheder. Jeg tror ikke, at en sådan fare foreligger. Jeg tror for det første, at såvel regeringen som det høje ting i den grad er klar over vor situation, at vi ikke vil, om jeg så må sige, lade os påvirke i mindre ansvarsbevidst retning, selv om vi opnår visse statslån, og jeg tror også, at det efterhånden er gjort klart for befolkningen i en sådan udstrækning, hvorledes situationen er, at der ikke kan ske nogen skade ved optagelsen af et sådant lån. Derfor tror jeg heller ikke, at den fare, det ærede medlem hr. Jørgen Jensen nævnte, nemlig at vi skulle vise mindre påholdenhed, er til stede. De øvrige spørgsmål, som det ærede medlem stillede mig, vil vi kunne vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen spurgte, om jeg kunne give oplysninger om konkrete formål for lån ud over de til elkraftværkerne bestemte. Jeg må sige, at der foreligger ikke i dette øjeblik konkrete formål derfor. Jeg havde ligesom en fornemmelse af, at det måske var visse særlige ting, det ærede medlem tænkte på.

Det kan vi, om det ønskes, vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Jeg kan som sagt takke det ærede medlem hr. Iver Poulsen for den halve tilslutning. Til gengæld må jeg, fordi jeg synes, det skal være sagt, tage bestemt afstand fra de udtalelser, det ærede medlem fremsatte i retning af, at regeringen har formøbet valuta-indtægterne og valutareserverne, og at regeringen vil pantsætte landet for at opretholde et forbrug, vi ikke har råd til. Jeg skal ikke gå ind i nogen nærmere polemik med det ærede medlem, men jeg synes nok, at disse udtalelser var af en sådan art, at jeg for min samvittigheds skyld må protestere derimod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kaj Andresen: Jeg foreslår lovforslaget henvist til finansudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om husmoderafløsning.

(Lovforslaget (nr. 72) findes i tillæg A. sp. 533, fremsættelsen i tidenden sp. 2062).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Viola Nørlov: Det lovforslag, der er til behandling i dag, tager ud over nogle redaktionelle ændringer udelukkende sigte på at forbedre kårene for de kvinder, der går ind i det meget krævende arbejde, som det er at være husmoderafløser.

§ 1 siger: en kommune kan efter beslutning iværksætte husmoderafløsning. Her vil jeg gerne udtale ønske om, at det lille ord „kan“ bliver ombyttet med ordet „skal“. $\frac{2}{3}$ af landets kommuner har oprettet husmoderafløsning, og jeg synes, at vi nu bør få den sidste tredjedel med.

Af oplysninger, jeg har søgt hos socialministeriets konsulent for husmoderafløs-